

UCHWAŁA Nr 77 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 maja 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Na podstawie art. 207 ust. 5, art. 209, 211 i 212 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 159 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Monitor Polski Nr 20, poz. 170 i z 1984 r. Nr 9, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 5 600 zł do 20 000 zł,

2) tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości od 1 000 zł do 6 000 zł,

3) tabelę godzinowych stawek płac zasadniczych od 32 zł do 100 zł”;

Monitor Polski Nr 15

→ 126 ←

Poz. 112

b) dodaje się ust. 5—7 w brzmieniu:

„5. Średnie wynagrodzenie pracowników wzrasta proporcjonalnie do planowanego wzrostu średnich wynagrodzeń pracowników sfery materialnej.

6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego określa zasady porównywania poziomu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 5.

7. Upoważnia się właściwych ministrów nadzorujących szkoły wyższe do zastosowania stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 2 i 4, do pracowników szkół wyższych, do których są stosowane postanowienia układów zbiorowych pracy lub inne przepisy obowiązujące w danej branży.”;

2) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom przysługuje dodatek za pracę w szkole wyższej, zwany dalej „dodatkiem za wy-

slugę lat”, wypłacany w okresach miesięcznych w wysokości wynoszącej po 5 latach 5% wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy rok pracy, aż do osiągnięcia 20% wynagrodzenia zasadniczego.”;

3) w § 8:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „obsługi oraz robotników”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz premiiowy dla pracowników, z wyjątkiem zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, nie może być wyższy niż 20% wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner